

V R T E C.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

:: S prilogo „Angelček“. ::

Štev. 12.

V Ljubljani, dne 1. decembra 1911.

Leto 41.

Vrabcu.

(Vladislav Belza — Jožef Gruden.)

Davno že so ptiči umolknili,
ni prijetno v dežju, piši,
sam ostal nam vrabček v hudi sili,
glej ga tam na nizki hiši.

Dasi mrzel piš zateglo stoče
preko praznih njiv in gaja,
vrabec, sinko dobri, z doma noče,
v stiski zvesto, verno vztraja.

Dasi zdaj že mraz in glad mori ga,
kaj bo ž njim šele pozimi!?
jata drugih ptic na jug se dviga,
vrabček noče v dalj za njimi.

Kaj za mraz in kaj za glad se meni,
prosto leta v rodni vasi,
dobro vé, da v vesni pomlajeni
bodo zanj spet srečni časi.

Suknjica res pestra dana ni ti,
v pevec nisi ti števili,
vendar rojstni kraj nad vse ljubiti,
ti učiš nas, ptiček mili!

